

Too Much

**SUKHIT PHAOSAVASDI, MD*,
YUEN TANNIRANDORN, MD*,
AURCHART KARNJANAPITAK, MD*****

**SURASAK TANEEPANICHSKUL, MD*,
CHOOMSAK PRUEKSAPONG, MD**,**

Our group once raised a question: can doctors do something unethical by thinking?⁽¹⁾ When there is desire to emotion, jealousy, anger leading to sense of ownership, seeing other people always doing wrong things, speaking, or writing, as if we had not been through education or no experience from work, always seeing, feeling the opposite. All these things⁽²⁾ have already occurred, so why fall into the trap so easily which is unthinkable.

To be highly recognized by society⁽³⁾ so that one forgets the basic of one profession is possible, is not it? All the knowledge learned from 6 years at the medical school, another 3-6 years of further training whilst being a resident, fellow, all experience gained and accumulated all the time whilst serving in the government service, is there any part that could be brought to show that it supports the basic knowledge of social, political science, and economics because all these subjects mentioned are special different subjects, so making one feels very uneasy, making it difficult to accept that one has falsely believe that one is God and know all.

This country has freedom in thought, speech, and writing but the ideal thinking is one that normal people can not make use of, not even for oneself. This method of thinking happens all the time in medical profession, leading to confusion and is increasing in amongst the medical students, residents and fellows but this is nothing to worry about as the number in medical profession is not too many. However, the owners of these ideology should be aware of the responsibility in introducing many people in society to go along with the suggestion and trying to practise something which is impossible. Do not forget that for many decades many of our neighbors still live in their poverty; homeless, no food, no education and no job.

Key word : Too Much, Ethics

**PHAOSAVASDI S, TANEEPANICHSKUL S,
TANNIRANDORN Y, PRUEKSAPONG C, KARNJANAPITAK A
J Med Assoc Thai 2003; 86: 793-794**

* Member of Thai Medical Association.

** Director General of Institute of Forensic Science.

*** Member of the Royal College of ENT, Deputy Secretary - General of Medical Council.

เกินตัว

สุจิต เผ่าสวัสดิ์, พบ*, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชกุล, พบ*,
 เยื่อน ดันนรินทร์, พบ*, ชุมศักดิ์ พฤษชาพงษ์, พบ**, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์, พบ***

กลุ่มของเราเคยตั้งคำถามไว้ว่า แพทย์ทำผิดจริยธรรมด้านความคิดได้ใช่ไหม?⁽¹⁾ เมื่อมีกิเลสมาสัมผัสทำให้เกิดอารมณ์ อิจฉา โมโห โกรธ บันดาลให้เกิดการยึดติดเหมือนเป็นเจ้าของ เห็นคนอื่นทำอะไรก็ไม่ถูกต้อง พูดหรือเขียนออกมาเหมือน กับไม่ได้ผ่านการศึกษามาเลยหรือไม่มีประสบการณ์จากการทำงาน เป็นตรงข้ามไปหมด สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นแล้ว⁽²⁾ ทำไมจึงถลาลงสู่ กับดักได้ง่าย ๆ เช่นนี้ นี่ก็ไม่น่าออกจริง ๆ

การได้รับการยกย่องอย่างสูงจากสังคม⁽³⁾ แล้วทำให้ลืมพื้นฐานอาชีพของตัวเองไปได้ใช่ไหม ความรู้ที่ได้เรียนมา 6 ปี ขณะที่อยู่ในโรงเรียนแพทย์ การอบรมอีก 3-6 ปีที่ได้รับขณะเป็นแพทย์ประจำบ้านและแพทย์ประจำบ้านต่อยอด และประสบ- การณ์ทั้งหลายที่เกิดขึ้นและสะสมไว้อดเวลาเช่นที่รับราชการมีส่วนไหนบ้างที่สามารถนำมาแสดงว่าเกื้อหนุนหลักองค์ความรู้ ขึ้นพื้น ๆ ของสังคมศาสตร์ รัฐศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ เพราะแขนงวิชาต่าง ๆ ที่กล่าวมาล้วนมีองค์ความรู้ที่เป็นศาสตร์เฉพาะ จึงตะขิดตะขวงใจเป็นอย่างมาก ทำให้อยากที่จะยอมรับที่คิดหลงตัวเองไปว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญศาสตร์ทุกสาขาไปหรืออย่างไร

ประเทศนี้ให้เสรีในความคิด การพูด การเขียน⁽³⁾ แต่ความคิดที่เป็นอุดมคตินั้นเชื่อว่าคนธรรมดาไม่สามารถนำไป ปฏิบัติได้ หรือแม้แต่กับตัวเองก็ตามที แบบการเสนอความคิดเช่นนี้เกิดขึ้นเป็นประจำในวงการแพทย์ก่อให้เกิดความสับสนและ เพิ่มเป็นทวีคูณในหมู่นิสิต นักศึกษาแพทย์ และแพทย์จบใหม่ ๆ ซึ่งก็ไม่น่าเป็นกังวลเพราะจำนวนคนในสังคมแพทย์มีไม่มาก แต่เจ้าของความคิดอุดมคติควรมีสำนึกรับผิดชอบที่ชักนำให้คนจำนวนมากในสังคมหลงไปกับคำชี้แนะ และพยายามปฏิบัติในสิ่ง สดวียสัที่ เป็นไปไม่ได้มันั้น ไม่คิดหรือว่าหลายสิบปีที่ผ่านมาเพื่อนร่วมประเทศของเราเป็นจำนวนมากยังคงใช้วิบากกรรมนี้อยู่

คำสำคัญ : เกินตัว, จริยธรรม

สุจิต เผ่าสวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชกุล,
 เยื่อน ดันนรินทร์, ชุมศักดิ์ พฤษชาพงษ์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์
 จดหมายเหตุทางแพทย์ ๔ 2546; 86: 793-794

* ภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา, คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ ๔ 10330

** รัชการการผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์

*** กรรมการราชวิทยาลัยโศต สอ นาลิกแพทย์, รองเลขาธิการแพทยสภา

เอกสารอ้างอิง

1. สุจิต เผ่าสวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชกุล, เยื่อน ดันนรินทร์, ชุมศักดิ์ พฤษชาพงษ์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์, พินิจ กุลละวณิช. จริยธรรมของแพทย์สูงอายุ. จดหมายเหตุทางแพทย์ ๔ 2546; 86: 489-92.
2. ประเวศ วะสี. ยุทธศาสตร์ทางปัญญา เพื่ออนาคตประเทศไทย. มติชนสุดสัปดาห์ 2 พฤษภาคม 2546 - 5 มิถุนายน 2546.
3. มติชนสุดสัปดาห์. บทความพิเศษ. แม่-ทรท. มลิตธิสวนหมัดคืนแต่ไม่ควรมองข้าม ความอันสอดคล้อง ของธีรยุทธ - ประเวศ - นิธิ. 16-22 พฤษภาคม 2546.